

Temyiz İsteminde Bulunan (Davacı) : Opet Petrolcülük A.Ş.

Vekili : Av. Nedim Soran

Bestekar Sk. 61-A/3

Kavaklıdere/ANKARA

Karşı Taraf (Davalı) : Rekabet Kurumu

Bilkent Plaza B-3 Blok- Bilkent/ANKARA

İstem Özet : Danıştay Onüçüncü Dairesinin 28.6.2010 günlü, E:2009/5164, K:2010/5457 sayılı kararının temyizen incelenerek bozulması davacı tarafından istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu ve temyiz dilekçesinde öne sürülen nedenlerin, kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı belirtilerek temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi Şehnaz Gençay Karabulut'un Düşüncesi: Temyiz isteminin reddi ile Daire kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Ünal Demirci'nin Düşüncesi : Danıştay dava dairelerince verilen kararların temyizen incelenerek bozulabilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinin birinci fıkrasında belirtilen nedenlerin bulunması gerekmektedir.

Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, söz konusu maddede yazılı nedenlerden hiçbirisine uymadığından, istemin reddi ile temyiz edilen Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen kararın onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca, dosyanın tekemmül ettiği anlaşıldığından davacının yürütmenin durdurulması istemi görüşülmeyerek dosya incelendi, gereği görüşüldü:

Dava; Rekabet Kurumu tarafından 12.3.2009 tarihinde internet sitesinde yayımlanarak kamuoyuna duyurulan, Dikey Anlaşmalara İlişkin Kılavuz'un 34, 35, 36, 37 ve 38. maddeleri ile akaryakıt sektöründe intifa sözleşmelerinin muafiyetten yararlanma süresinin en fazla beş yıl olarak belirlendiğine ilişkin duyurunun ve Rekabet Kurulu'nun 5.3.2009 günlü, 09-09/186-56 ve 09-09/187-57 sayılı kararlarının iptali istemiyle açılmıştır.

Danıştay Onüçüncü Dairesinin 28.6.2010 günlü, E:2009/5164, K:2010/5457 sayılı kararıyla; 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanununun 4. maddesiyle belirli bir mal ve hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma veya kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ
KURULU
Esas No : 2010/2182
Karar No : 2010/2211

anlaşmaların, uyumlu eylemlerin ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı bulunarak yasaklandığı, "Muafiyet" başlıklı 5. maddesinde ise, maddede sayılan şartların tamamının gerçekleşmesi durumunda, teşebbüsler arası anlaşma, uyumlu eylem ve teşebbüs birlikleri kararlarının 4. madde hükümlerinin uygulanmasından muaf tutulmasına karar verilebileceği ve muafiyetin belirli bir süre için verilebileceği gibi, muafiyetin verilmesinin belirli şartların ve/veya belirli yükümlülüklerin yerine getirilmesine bağlanabileceği, Kurul'un, şartların gerçekleşmesi halinde, belirli konulardaki anlaşma türlerine bir grup olarak muafiyet tanınmasını sağlayan ve bunların şartlarını gösteren tebliğler çıkarılabileceği hükmünün getirildiği; anılan Yasa hükmü uyarınca çıkartılan 2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliğinde (Tebliğ) ise grup muafiyetinin esas ve usullerine ilişkin düzenlemelere yer verilerek Tebliğin Açıklanmasına Dair Kılavuz'da da, alıcıya getirilen rekabet etmeme yükümlülüğü süresinin büyük önem taşıdığı ve süresi belirsiz olan veya süresi beş yılı aşan rekabet etmeme yükümlülüğünün belli istisnalar dışında mümkün olmadığını belirtilerek , bu tür sözleşmelere grup muafiyetinin uygulanmayacağına kurala bağlandığı, Kılavuz'un 32. - 40. maddelerinde ise rekabet etmeme yükümlülüğünün nasıl uygulanacağını açıkladığı; belirtilen mevzuat hükümlerinin birlikte değerlendirilmesi sonucunda, alıcıya getirilen rekabet etmeme yükümlülüğü süresinin belirsiz olması ya da beş yılı aşması halinde, ilgili sözleşmeye grup muafiyetinin uygulanmayacağı, başka bir anlatımla sözleşmenin Kanun'un 4. maddesine aykırı hale geleceği, öte yandan Kanun'un 5. maddesinin ikinci fıkrasındaki "muafiyet belirli bir süre için verilebileceği gibi, muafiyetin verilmesi belirli şartların ve/veya belirli yükümlülüklerin yerine getirilmesine bağlanabileceği" hükmünden hareketle de belli koşulların bulunması halinde belli yükümlülükler getirilerek beş yıllık süreyi aşan dikey anlaşmaların grup muafiyetinden yararlanabileceği anlaşıldığından davacı şirket tarafından iptali istenilen Dikey Anlaşmalara İlişkin Kılavuz'un 34., 35., 36., 37. ve 38. maddelerinde üst hukuk normlarına aykırı bir yönün görülmediği; dolayısıyla, Tebliğ'le dağıtıcı ile bayi arasında kurulacak bayilik sözleşmesinin beş yılı aşmaması genel kural olarak kabul edilmekle birlikte, Kurul'un önüne gelen bireysel muafiyet incelemesinde gerekli koşulların sağlanması halinde beş yılın üzerinde de bayilik ilişkisinin kurulmasının 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca mümkün bulunduğu; öte yandan, 18.9.2003 tarih ve 25233 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 2002/2 Sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına İlişkin 2003/3 sayılı Tebliğ'le Tebliğ'e "Bu Tebliğ'in yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılmış olan anlaşmaların 2002/2 sayılı Tebliğ'de öngörülen grup muafiyetinden yararlanabilmesi için, bu Tebliğ'in yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içerisinde yukarıdaki 1 inci madde ile getirilen değişikliğe uygunluğunun sağlanması gerekir. Bu süre içerisinde anılan anlaşmalara 4054

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ
KURULU
Esas No : 2010/2182
Karar No : 2010/2211

sayılı Kanun'un 4 üncü maddesinde öngörülen yasaklama uygulanmaz." yönünde geçici madde eklendiği; akaryakıt dağıtım sektöründeki dikey anlaşmaların 2002/2 sayılı Tebliğ'e uygunluğunun belirlenmesine yönelik Rekabet Kurulu'nun 15.11.2006 tarih ve 06-84/1059-306 sayılı kararıyla rekabet yasağı yönünden yukarıda getirilen ve geçici madde ile belirlenen geçiş dönemi incelenerek; beş yıl olarak belirlenen rekabet yasağının, 2003/3 sayılı Tebliğ ile teşebbüslerin mevcut anlaşmalarını iki yıl içerisinde bu değişikliğe uygun hale getirilmesinin kurula bağlandığı, mevcut sözleşmelerdeki bu değişikliklerin hangi surette yapılacağı ve bunların kalan uygulama sürelerinin nasıl belirleneceği konusuna Rekabet Kurulu'nun 26.1.2006 tarih ve 06-04/55-13 sayılı kararında açıklık getirildiği; buna göre, 18.9.2005 tarihinden önce yapılan ve rekabet etme yasağı süresi beş yılı aşan sözleşmelerden 18.9.2005 tarihi itibarıyla uygulama süresinin beş yıldan az olanlarda herhangi bir değişiklik yapmaya gerek olmadığı, bunların süresinin sonuna kadar geçerli olduğu, 18.9.2005 tarihi itibarıyla kalan süresi beş yılı aşan sözleşmelerin ise 18.9.2010 tarihine kadar geçerli olduğu ve sözleşme tadillerinin buna göre yapılması gerektiği, 18.9.2005 tarihi itibarıyla rekabet yasağının süresi beş yılı geçenlerin, imzadan itibaren beş yıllık azami süre dolana kadar 2002/2 sayılı Tebliğ'in öngördüğü koşulları sağladığı sonuçlarına varıldığı; görüldüğü üzere, 2003/3 sayılı Tebliğ ile bu Tebliğ'in yürürlüğe girdiği 18.9.2003 tarihi itibarıyla, bu tarihten önce dağıtıcılar ile bayiler arasında kurulan sözleşmelere yönelik olarak, bu sözleşmelerin süresinin Tebliğ'e uygun hale getirilmesi amacıyla iki yıllık geçiş sürecinin getirildiği, Kurul'un geçiş sürecini irdeleyen kararlarında da, 18.9.2003 tarihinden önce kurulan bayilik-dağıtıcı ilişkisinin, en son 18.9.2010 tarihine kadar 2002/2 sayılı Tebliğ hükümlerinden yararlanacağı, bu tarihten sonra ise gerekli değişikliklerin yapılmaması durumunda 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi çerçevesinde işlem tesis edileceğinin ifade edildiği; akaryakıt sektöründe yer alan dikey anlaşmaların rekabet hukuku çerçevesinde sorunlu hale gelmesindeki en önemli unsur, uzun süreli anlaşmalar ve bu sürelerle ilişkin mülk sahibi bayiden alınan kira/intifa haklarının oluşturduğu, özellikle rekabet etmeme yükümlülüğünün süresinin tespiti ve bu tesbitin sözleşmenin süresine bağlı olmasının, işletme ve kira sözleşmesinin arasındaki bağlantının ortaya konulmasını gerektirdiği; uygulamada, akaryakıt sektöründe sağlayıcı/dağıtıcı ile bayi arasında akaryakıt satış ve servis istasyonlarına ilişkin işletme sözleşmesi yapıldığı, dağıtıcının öncelikle mülkiyeti bayilere ait olan yerleri uzun süreler için (15-20 yıl) kiraladığı ve tapuya şerh verdirerek bu hakkını güçlendirdiği, daha sonra, kiralamış olduğu yerlerin maliklerine bu yerlerde satış/servis istasyonu işletme hakkını tanıdığı, dolayısıyla, dağıtıcı ile bayiler arasındaki hukukî ilişkinin temelini, işletme sözleşmesi ve kira sözleşmesi olmak üzere iki ayrı sözleşmenin oluşturduğu; başka bir anlatımla, dağıtıcının öncelikle araziyi sahibi olan

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ
KURULU
Esas No : 2010/2182
Karar No : 2010/2211

bayiden uzun süreliğine kiraladığı, daha sonra aynı bayiye istasyonun işletmesini verdiği, işletme sözleşmesinin ve kira sözleşmesinin bazı maddelerinin bu iki sözleşme arasındaki ilişkiyi ortaya koyduğu, böylece, şerh edilmiş kira sözleşmeleri ile bayinin işletme sözleşmelerini feshetmesinin önlenildiği ve dağıtıcı tarafından yapılmış olan yatırımların bir tür teminat altına alındığı, bayi işletme sözleşmesini feshetse bile, dağıtıcının şerh edilmiş kira sözleşmeleri sayesinde kira sözleşmesi süresince kiracının sahip olduğu hakları elinde bulundurabildiği ve başkasına verebildiği; belirtilen nedenlerden hareketle, sektördeki bir bayinin dağıtıcısını şikâyeti sonucunda alınan Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılan dava sonucu Dairelerinin 13.5.2008 tarih ve E:2006/1604, K:2008/4196 sayılı kararında; işletme sözleşmesinin birer yıl süreli yapıldığı ve bu sözleşmenin dağıtıcı tarafından tek taraflı olarak feshedildiği anlaşılmakla birlikte, kira sözleşmesinin işletme sözleşmesine olan etkisi nedeniyle işletme sözleşmesi de kira sözleşmesiyle birlikte 2017 yılı itibariyle sona ereceğinden, taraflar arasında imzalanan işletme sözleşmesinin süresinin belirsiz hale geldiği yolunda ciddi bulguya ulaşıldığı; bu durumda, Tebliğ hükümleri uyarınca, belirsiz bir süre için veya beş yıldan daha uzun bir süre için anlaşma yapılarak bayiye rekabet etmeme yükümlülüğünün getirilmesi, anlaşmayı Tebliğ dışına çıkarabileceğinden, şikâyete konu olan işletme sözleşmesinin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesine uygunluk denetiminin yapılması gerektiği gerekçesiyle Rekabet Kurulu kararının iptaline karar verildiği ve bu kararın temyiz edilmeyerek kesinleştiği; bu aşamada, Rekabet Kurumu'na dağıtıcı ile bayi arasındaki intifa hakkı ve bayilik sözleşmelerinin süreleriyle ilgili olarak dağıtıcılar tarafından yapılan şikâyetle ilgili olarak Rekabet Kurulu'nun 5.3.2009 tarihli, 09-09/186-56 ve 09-09/187-57 sayılı kararıyla; Dairelerinin 13.5.2008 tarih ve E:2006/1604, K:2008/4196 sayılı kararı ve akademisyenlerden alınan görüşler doğrultusunda, istasyon üzerinde dağıtıcı lehine tesis edilen intifa hakkı devam ettiği sürece, mevcut koşullarda beş yıllık bayilik sözleşmesi süresinin anlamsız kaldığını, bu sürenin sonunda bayinin belirli bir cezaî şart ödemek suretiyle de olsa bir başka dağıtıcı ile anlaşma yaparak kendine ait istasyon üzerinde akaryakıt satış faaliyeti sürdürmesinin mümkün olamayacağını gösterdiği, bunun sonucu olarak bayiye kalan tek seçeneğin, akaryakıt satış faaliyetini sürdürmek istediği sürece dağıtıcı ile olan akaryakıt bayilik sözleşmesini her defasında yenilemek olduğu, bu nedenle dağıtıcı ile bayi arasında kurulan uzun süreli intifa hakkı tesisine ilişkin senet ile akaryakıt bayilik sözleşmesinin, aralarındaki gerek hukukî gerekse iktisadî ilişki nedeniyle, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi, anlamında birlikte değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koyduğu, söz konusu anlaşmanın bir bütün olarak bu hükümler doğrultusunda ele alınması halinde, Tebliğ'in 5. maddesinde öngörülen beş yıllık süreyi aşar nitelikte rekabet etmeme yükümlülüğü içerdiği; öte yandan Rekabet Kurulu'nun

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ
KURULU
Esas No : 2010/2182
Karar No : 2010/2211

akaryakıt sektörüne yönelik olarak yapılan önaraştırma neticesinde aldığı 15.11.2006 tarihli ve 06-84/1059-306 sayılı kararında rekabet yasağına ilişkin olarak yapmış olduğu değerlendirmede, 2003/3 sayılı Tebliğ ile öngörülen uyumlaştırmaya yönelik bir değişiklik yapılmamış olsa dahi, 18.9.2005'den önce yapılmış anlaşmaların 18.9.2010 tarihine kadar uygulama süresi bulunduğu belirtilmiştir; bu karara paralel olarak, bayi ile dağıtıcı arasında intifa hakkı ve bayilik sözleşmesinden oluşan anlaşma bütününe de 18.9.2010 tarihine kadar 2002/2 sayılı Tebliğ ile tanınan muafiyetten yararlanacağı ve Kanun'un 4. maddesindeki yasaklama hükmünün uygulanmayacağı, 18.9.2010 tarihinden sonra ise 2002/2 sayılı Tebliğ'deki korumadan yararlanamayacağı, dolayısıyla geçiş döneminin sonu olan 18.9.2010 tarihine kadar şikâyet konusu hususun 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesindeki yasaklamadan muaf tutulduğu ve bu nedenle bu aşamada önaraştırma yapılmasına veya soruşturma açılmasına gerek olmadığı, bu tarihten sonra ise taraflar arasında mevcut olan "rekabet yasağına dayalı iktisadi ilişki"nin, her iki tarafın da rızası olmaksızın herhangi bir sebeple uzatılmaya zorlanması halinde 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi çerçevesinde işlem tesis edileceğine karar verilerek, bayi tarafından yapılan şikâyet reddedilmekle birlikte geleceğe yönelik olarak kararlar alındığı; sektörde benzer nitelikte olup, Rekabet Kurulu'nun önüne gelebilecek diğer uyuşmazlıklar için de geçerli olacak yaklaşımın çerçevesini çizen ve Kurul'un 5.3.2009 tarihinde aldığı kararların içerdiği unsurlara özgü bulunan sonuç bölümünün, Rekabet Kurumu'nun internet sitesinde yayımlanarak akaryakıt sektöründe faaliyet gösteren teşebbüslere duyurulduğu; dolayısıyla, alıcıya getirilen rekabet yasağının süresinin bayi ile dağıtıcı arasında kurulan ilişkinin sektörde rekabetin sağlanması açısından büyük önem taşıdığı, bu nedenle Tebliğ'in 5. maddesinin (a) bendi ile rekabet yasağı içeren dikey anlaşmaların süresinin, belirsiz süreli veya beş yılı aşması halinde bu tür sözleşmelere grup muafiyetinin uygulanmayacağına kurala bağlandığı ancak, yukarıda da belirtildiği üzere, akaryakıt sektöründe yer alan dikey anlaşmaların rekabet hukuku çerçevesinde sorunlu hale gelmesindeki en önemli unsur, uzun süreli anlaşmalar ve bu sürelerle ilişkin mülk sahibi bayiden alınan kira/intifa hakları oluşturduğunun özellikle rekabet etmeme yükümlülüğünün süresinin tespiti ve bu tesbitin sözleşmenin süresine bağlı olması, işletme ve kira sözleşmesinin arasındaki bağlantının ortaya konulmasını gerektirdiği, yargı kararında gerekçe haline gelen bu durumu dikkate alan Rekabet Kurulu tarafından bayilik sözleşmeleriyle bu sözleşmeye süre yönünden etkisi bulunabilen intifa hakkı, kira sözleşmesi ve kredi sözleşmesi gibi sözleşmeleri birlikte değerlendirerek, bayi ile dağıtıcı arasında kurulacak ilişkinin sektöre rekabete kapama etkisinin ortadan kaldırılması ve her beş yılda bir bayinin başka bir dağıtıcıyla çalışabilmesi amacıyla, bu alanda rekabetin tesisine yönelik olarak alındığı

anlaşılan Kurul kararlarında ve bu kararların sektörde faaliyette bulunan teşebbüslere duyurulmasına yönelik işlemde hukuka aykırılık görülmediği; davacı tarafından bayilik sözleşmelerinin, intifa ve kira sözleşmeleriyle birlikte geçmişe etkili şekilde uygulanmasının, kurulmuş olan intifa hakkının yok sayılmasına neden olacağı, bu şekilde yasaların geriye yürümezliği ilkesinin ve kazanılmış hakların ihlâl edileceği ileri sürülmekle birlikte, bu haktan sözedebilmek için, belirtilen hakların yeni düzenlemeden önce yürürlükte olan kurallara göre bütün sonuçlarıyla fiilen elde edilmiş olması gerektiği, başka bir anlatımla, bu konuda teşebbüslere yönelik olarak öncesinde hak sağlayıcı bireysel bir işlemin tesisi gerektiği, bu durumun da ancak, Kurul tarafından bayiler ile dağıtıcıların bayilik sözleşmelerinin sürelerini, bu sözleşmeye süre yönünden etki eden intifa hakkı, kira ve kredi sözleşmeleri gibi sözleşmelerle birlikte incelenip, bu ilişkiye Kanun'un 5. maddesi uyarınca muafiyet tanınması halinde, geriye yürümezlik ilkesi ya da kazanılmış hakların ihlâl edileceği ileri sürülebileceğinden, davacı şirketin aksi yöndeki iddialarının yerinde görülmediği; yine davacı şirket tarafından, 4054 sayılı Yasa'nın 5. maddesinde 5388 sayılı Yasayla yapılan değişiklikle sözleşmeleri beş yıla sınırlayan yasal sürenin kaldırıldığı, Yasa'daki değişikliğe rağmen, 2002/2 sayılı Tebliğ'de sözleşmeleri beş yıla sınırlayan hükmün aynen kaldığı, oysa bu kuralın yasal dayanağının kalmadığı ileri sürülmekte ise de, Yasa'nın 5. maddesindeki "Muafiyet kararları en çok beş yıl için verilir" yönündeki hükmün 5388 sayılı Yasa'nın 1. maddesiyle kaldırılmakla birlikte maddedeki yeni düzenlemenin "muafiyet belirli bir süre için verilebileceği gibi, muafiyetin verilmesi belirli şartların ve/veya belirli yükümlülüklerin yerine getirilmesine bağlanabilir" yönünde olması karşısında, yeni düzenlemeyle kurulacak dikey ilişkin yönünden Kurul'un takdir hakkının daha da genişlediği sonucuna varıldığından, davacı şirketin bu iddiasının da dava konusu işlemleri sakatlar nitelikte bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Davacı, anılan kararı temyiz etmekte ve kazanılmış haklarının ihlal edildiğini ileri sürerek bozulmasını istemektedir.

4054 sayılı Yasa'nın 4. maddesi hükümlerinin uygulanmasından grup olarak muaf tutulmanın koşullarını belirlemek amacıyla çıkarılan ve 2003/3 sayılı Tebliğ ile değişik 2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği ile bu tebliğin açıklanmasına dair Kılavuz'da; alıcıya getirilen rekabet etmeme yükümlülüğü süresinin büyük önem taşıdığı ve süresi beş yıldan uzun olan rekabet etmeme yükümlülüğünün öngörülen istisnalar dışında mümkün olmadığı belirtilerek, alıcıya getirilen rekabet etmeme yükümlülüğü süresinin belirsiz olması halinde, ilgili sözleşmeye grup muafiyetinin uygulanmayacağı kurala bağlanmıştır.

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ
KURULU
Esas No : 2010/2182
Karar No : 2010/2211

Belirtilen mevzuat hükümlerinin değerlendirilmesinden; alıcıya getirilen rekabet etmeme yükümlülüğünün öngörülen istisnalar dışında süresinin beş yıldan fazla olması halinde, sözleşme belirsiz süreli sözleşme haline geleceğinden bu sözleşmenin grup muafiyetinden yararlanamayacağı, diğer bir anlatımla süresi beş yıldan fazla olan sözleşmelerin Yasa'nın 4. maddesine aykırı hale geleceği sonucuna ulaşılmaktadır.

Daire kararında da belirtildiği üzere alıcıya getirilen rekabet etmeme yükümlüğü süresinin belirsiz olması ya da beş yılı aşması halinde ilgili sözleşmeye grup muafiyetinin uygulanmamasında 4054 sayılı Yasanın 5. maddesine aykırı bir yön bulunmamaktadır.

Uygulamada akaryakıt sektöründe sağlayıcı/dağıtıcı ile bayi arasında yapılan işletme/bayilik sözleşmeleri beş yıldan az süreli olduğundan muafiyet uygulaması bakımından bir sorun yaratmamakta ise de; akaryakıt sektöründe işletme sözleşmelerinin yanı sıra taraflar (sağlayıcı/dağıtıcı ile bayi) arasında süresi 15-20 yıl arasında değişen kira sözleşmeleri ya da intifa hakkı sözleşmeleri ile ekipman sözleşmeleri yapılmaktadır.

İşletme sözleşmesi beş yıldan az süreli yapılsa dahi, temyize konu kararda ayrıntısı açıklanan süresi beş yıldan fazla olan kira ya da intifa hakkı ile ekipman sözleşmelerinin işletme sözleşmesine olan etkisi nedeniyle işletme sözleşmesinin süresi de uzayacağından bu durumun mevcut sözleşmeler yönünden açıkça rekabet ihlali oluşturacağı tartışmasızdır.

Nitekim, bu hususa Danıştay Onüçüncü Dairesinin 13.5.2008 günlü, E:2006/1604, K:2008/4196 sayılı kararında da değinilmiş, söz konusu kararın gerekçesini dikkate alan Rekabet Kurulunca da dava konusu edilen 5.3.2009 günlü, 09-09/186-56 ve 09-09/187-57 sayılı kararlar alınmıştır.

İşletme sözleşmesi devam edenlere dava konusu kararlarla öngörülen koşulların uygulanmayacak olmasının rekabet ihlaline yol açacağı, ayrıca kararların geçmişte tanınan muafiyetlerin ve yapılan sözleşmelerin geçersizliğine yönelik olmadığı görüldüğünden, yine mevcut sözleşmeler yönünden 2002/2 sayılı Tebliğ hükmü ile geçiş sürecinin de öngörülmüş olması karşısında kazanılmış hakların ihlalinden söz edilemeyeceği de açıktır.

Açıklanan nedenlerle, Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenlerinin kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı anlaşıldığından, davacının temyiz isteminin reddine, Danıştay Onüçüncü Dairesinin 28.6.2010 günlü, E:2009/5164, K:2010/5457 sayılı kararın ONANMASINA, kullanılmayan 28.15.- TL harcın istemi halinde davacıya iadesine, 9.12.2010 gününde oybirliği ile karar verildi.

Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu

Danıştay Başkanvekili
Sinan Yörükoğlu

10. Daire Başkanı
Mehmet Ünlüçay

10. Daire Başkanı
Ayla Alkılıçım

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ
KURULU
Esas No : 2010/2182
Karar No : 2010/2211

2. Daire Başkanı
Kamuran Erbuğa

11. Daire Başkanı
Ahmet Hamdi Ünlü

6. Daire Başkan V.
Banu Dilçin

5. Daire Başkan V.
Esen Erol

12. Daire Başkan V.
Efser Koçakoğlu

8. Daire Üyesi
Dr.Tacettin Şimşek

2. Daire Üyesi
Ayfer Özdemir

8. Daire Üyesi
Alaattin Öğüş

6. Daire Üyesi
Levent Artuk

6. Daire Üyesi
Habibe Ünal

8. Daire Üyesi
Sıddık Yıldız

5. Daire Üyesi
Hayrettin Kadioğlu

10. Daire Üyesi
İbrahim Berberoğlu

6. Daire Üyesi
Tülin Özgenç

12. Daire Üyesi
Erkan Cantekin

10. Daire Üyesi
E.Celalettin Özkan

2. Daire Üyesi
Nurben Ömerbaş

11. Daire Üyesi
M.Temel Koçaklar

12. Daire Üyesi
Mevlüt Çetinkaya

10. Daire Üyesi
Kemal Bilecen

11. Daire Üyesi
Emel Cengiz

12. Daire Üyesi
Namık Kemal Ergani

2. Daire Üyesi
Yüksel Öztürk

11. Daire Üyesi
Nevzat Özgür

A/D